

20.6.01 J

להמתין עד בוש

מאת אמיר אורן

את יצרו.

השבוע לפני 48 שנה נחתו בישראל שני מטוסי הסילון הראשונים של חיל האוויר. ראש הממשלה ושר הביטחון, דוד בן גוריון, העניק לכל אחד מהם שם פרטי, "סופה" ו"סער". באחרונה, כשהתלבטו בחיל האוויר איזה שם משפחה להצמיד למטוס הקב החדש, אף-16 איי, החליטו לבסוף לבחור ב"סופה". לכאורה, חזרה למקורות; למעשה, הברל של שמים וארץ בין ה"מטאור" הבריטי של שנות ה-50 לבין האף-16 האמריקאי של המאה ה-21. זהו גם ההברל שנכפה על אריק שרון מיחידה 101 הצנחנים, המטאור של צה"ל אז ומי שזילזל בסד המדיני שנתוכו פעלו ממשלות בן-גוריון ומשה שרת, בהיותו ראש הממשלה.

באומרו כי "גם איפוק הוא כח" תירגם שרון לעברית מדובבת פתגם שמעולם עד כה לא הלם אותו, בדבר הגיבור הכובש

במפגש עם מפקדי חטיבות בפיקוד המרכז, לפני שבוע, נהנה שרון להפגין את בקיאותו בתואי הקרקע ופריסת היישובים בשטח. זו היתה הצגת תכלית, שהתקב לה בקהל כתזכורת עוקצנית לבינימיין בראליעזר ולשאול מופז, מי כאן רביאמן בענייני ביטחון. בפועל הבעיות אינן טקטיות, ושרון למד מצה"ל לא פחות משלימד אותו, באמצע את גישתם של אלופים כסגן הרמטכ"ל משה יעלון, ראש אמ"ן עמוס מלכא, וראש אגף התכנון גיורא איילנד, בדבר חשיבותו העילאית של ההדבר העולמי, גם אם פידושו ריבון הפעילות הצבאית. בניגוד לדימוי העממי, ממליצים בכירים בצה"ל זה זמן - ובכלל זה בשאר לת קו הנסיגה מלבנון - להתחשב בשיקול המדיני.

המעורבות האמריקאית הפעילה, לראשונה בתקופת בוש, חיזקה אסכולה זו. אין צורך להדגיש מדי מתבוננת המדינית

של שרון. גם אם הפנים משהו מאז פעולת הגמול המופרות בעזה, ב-1955, שהביאה את הסובייטים למצרים, הגיע אליה בדרך הקשה של ניסוי וטעייה. להבלגה שבעקבות הפיגוע בדולפינריום קדמו תגובות היישר על הפגזות פאתי שדרות (המאחז בבית חאנון) ועל הפיגוע בבנתניה (הפעלת האף-16), שהניבו נזיפות אמריקאיות. שליחותו של ג'ודג' טנט דחקה את יאסר ערפאת למצוקה: הקשרים עם הסייאיאי כספק שירותים חשאיים, ובכללם משיכה מאחורי הקלעים בבית הלבן, חיוניים לערפאת עוד מימיו בביירות, כאשר רקם עם הביון האמריקאי יחסי תן (ארוץ קשבת בוואשינגטון) וקח (הגנה לאמריקאים מפני טרור פלשתיני). דו"ח של טנט, שיסתייך מך על נציגיו המשתתפים בדירגים הביטחוניים בין הצדדים ומדווחים על הפסקת האש והפיצוץ, יקשה על ערפאת להפיק שיר את יחסו הצונן של בוש.

למחרת כפייתו של מסמך טנט על ערפאת אמר האלוף איילנד, כי הסיכוי להשגת הפסקת אש אמיתית גדל מ-5% ל-15%: פי שלושה, אך עדיין מרעט. למחרת העניק מופז לפלשתינאים קצת יותר, ציון 2 מתוך 10. עוד יומיים - ובמטכ"ל כבר אמרו שהציון עלה ל-4 ושיבחו במיוחד את מפקד "הביטחון הלאומי", מקביליהם של אלופי הפיקודים. אך שביעות הרצון החלקית נעלמה כמובן שלשום, כשהחליות פלשתיניות רצחו שני ישראלים - הן יהודה ודורון זיסרמן - בשני פיגועי ירי. כדי להשתחרר מהסכמתה שלא לפעול נגד יעדים פלשתיניים זקוקה ישראל לפסיקה אמריקאית, שערפאת אחראי לקריסת ההסכם. פסיקה כזאת ירכל שרון לקבל רק בפגישתו עם בוש, בשבוע הבא, או אחריה. תאריך היעד ליוזמה צבאית ישראלית הוא לפיכך בשבוע האחרון של יוני.